

ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ

ಪ್ರಕಾಶ ಎಸ್

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ವವಾದುದೂ ಒಹು ಮಹತ್ವವಾದುದಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಹುಮುಖಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜನಮುಖಿ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಶರಣರು ನೀಡಿದ ಕಾಯಕ, ಭಕ್ತಿ, ದಾಸೋಹ, ಸಮಾನತೆ ಮುಂತಾದ ತತ್ತಗಳಂತೆಯೇ ಅಪ್ರಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಶರಣರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ ಮಹತ್ವವಾದ ಮಾರ್ಲಿಕವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ 'ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ' ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದಿಂತಿಗೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಒಗೆಗೆ ತರ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವಚನಕಾರರು ಒಂಬತ್ತು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ವಸಮಾನತೆಯ, ಸರ್ವೋದಯದ ಆಶಯವ್ಯಾಪ್ತ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾವು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕ ನಿಯಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭಾವದ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯ ದಂಪತೀಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷಮ್ಮ, ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯ, ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ.

ಹೀಗೆ

ವಚನಕಾರರ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ರೂಪಗೊಂಡಂತಹದ್ದು ಕಾಯಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ. ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದಾಸೋಹ ತತ್ತಗಳ ಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಚನಕಾರರ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಗಟಿನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ವಚನಕಾರರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತಕರಾದಂತೆಯೇ ಆರ್ಥಿಕ ಚಿಂತಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ವಚನಕಾರರು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಮುಂದಾಳ್ಳವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯ ದಂಪತೀಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯರ ಜೀವನ

ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಮುಖ ವಚನಕಾರರು ಈ ಶರಣ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಈಗಿನ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲಿಂಗಸೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಅಮರೇಶ್ವರ ಗ್ರಾಮದವರು. ಮಾರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ತಂಬು ಬಡತನದ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ವಚನ ಚಳವಳಿಗೆ ಬಂದವರು. ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಿಷ್ಠೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕ ಚಿಂತನೆ, ದಾಸೋಹ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಾಳಿದರು. ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಡತನದ ಅನುಭವದ ಆಗರವೇ ಇವರ ಆರ್ಥಿಕಚಿಂತನೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಬದುಕಿನದೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತತ್ವಾದರ್ಶಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶರಣರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಅಮರೇಶ್ವರ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು, ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಶರಣರ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಮಾರಯ್ಯನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮಹಾಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಯ್ದು ಮೂಟಿಕಟ್ಟಿ ತಂದಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಇದು ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಈಸಕ್ಕಿಯಾಸೆ ನಿಮಗೇಕೇ?’ ಎಂದು ಮರಳಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುರಿದು ಬರಲು ಕಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮಾರಯ್ಯನೂ ಕೂಡ ಪತ್ತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಏರದೆ ಹೆಚ್ಚು ತಂದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೆ ಸುರಿದು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇವರು ಮಾಡಿದ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಕಂಡು ಶರಣರು ಇವರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಪೇಯ ಶರಣರಾಗಿ ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಬದುಕಿದುದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮಾರಯ್ಯನನ್ನು ಎಜ್ಜರಿಸಿ ಸರಿದಾರಿಗೆ ತಂದು ಮುನ್ನಡೆಸಿದ ಮಹಾಶರಣ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ.

ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯ ‘ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗ’ ಎಂಬ ವಚನಾಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವಚನಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ‘ಮಾರಯ್ಯ ಪ್ರಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗ’ ಎಂಬ ವಚನಾಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯನ ಇಪ್ಪತ್ತೀರು ವಚನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಕನಿಷ್ಠೆ, ದಾಸೋಹ ಮನೋಭಾವಗಳಂತೆಯೇ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಹಲವು ವಚನಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಬಡತನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಕುರಿತು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರುವುದು ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ. ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಮುಂದಿನರೆ ವಿವೇಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

1. ಬಡತನದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ
2. ಕಾಯಕದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ
3. ದಾಸೋಹ ಮೂಲದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ
4. ಅತ್ಯಂತ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ

1. ಬಡತನದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ

ವಚನಕಾರರೆಲ್ಲರ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ರೂಪಗೊಂಡಂತಹದ್ದು ಬಡತನದ ಮೂಲದಿಂದ, ಕಾಯಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತಳಹದಿಯ ನೇಲೆಯಿಂದ, ಇಂತಹ ಬಡತನದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡಂತಹ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ವಚನಕಾರರದು. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯನ ವಚನವನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಸ ನೀರು ತಂಡು,
ಸಕ್ಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕದನೀಸಿಕೊಂಡು,
ತನ್ನ ಕೃತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ಒಕ್ಕದ ಕೊಂಡು,
ಸಕ್ಕನಾಗಿಪ್ಪ ಭಕ್ತನಂಗವೆ ಅದು ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಸಂಗ.”¹

ಶರಣ ಮಾರಯ್ಯ ಬಡತನದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಸಕ್ತಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಕಾಯಕಗಳೆರಡನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ವಚನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯ ತುಂಬು ಬಡತನದ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ವಚನಕಾರ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಯ್ಯ ಎಂತಹ ಕಾಯಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಆ ಕಾಯಕವನ್ನು ಅಶ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಿಷ್ಠೆ, ಶ್ರಮಹಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕೃತ್ಯ ಕಾಯಕದಿಂದ ಬಂದ ಅರ್ಥ(ಪ್ರತಿಫಲ)ವನ್ನಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಕ್ತಿ ಶುದ್ಧತೆಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಮಾರಯ್ಯನವರು. ಆ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ತೊತ್ತಿನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಸಹ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪರಿ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಶ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬಡಮೂಡಿದೆ. ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರುವ, ಕಸ ಹೊಡೆಯುವ, ನೀರು ತರುವ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹೇ ಆ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ವಷ್ಟನ್ನೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಯಕಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದ ನಿಷ್ಟೆ ಮಾರಯ್ಯನಾದು. ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸದೆ ಆ ಕಾಯಕದಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಕ್ತವಂತನಾಗಿರುವ ಭಕ್ತನ ಅಂಗವೆ ಅದು ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಸಂಗವೆಂಬ ಪರಿ ಮಾರಯ್ಯನ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬಡತನದಿಂದ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾರಯ್ಯನ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹೇ ಬಡತನದ ತಾಕಲಾಟಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಶರಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಡತನದ ಕುರಿತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಬಗೆ ಆಕೆಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕುರಿತು ನಿರ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ ವಚನವನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“ಅಂಗಕ್ಕೆ ಬಡತನವಲ್ಲದೆ ಮನಕ್ಕೆ ಬಡತನವ್ಯಂತಿಂದಿ?
ಬೆಳ್ಳಬಲ್ಲಿತ್ತಿಂದಿ. ಉಳಿಯ ಮೌನೆಯಲ್ಲಿ
ಬಡತನವಿದ್ದದೆ ಬಡೆಯದೆ?
ಘಾನ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಡತನವಿಲ್ಲ.
ಸಕ್ತರಿಗೆ ದುಷ್ಪರ್ಮಾವಿಲ್ಲ.

¹ ರವೀಂದ್ರನಾಥ, ಕೆ. (ಸಂ.) (2021). ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ – 6. (ನಾಲ್ಕನೇ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ಪ.ಸಂ-1164, ಪುಟ. 436.

ಎನಗೆ ಮಾರಯ್ಯಾಟಿಯ

ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗಪ್ರಭಾನ್ಶಕ್ತ

ಆರ ಹಂಗಿಲ್ಲ ಮಾರಯ್ಯಾ.”²

ಬಡತನವೆಂಬುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸುಖ ಭೋಗಣಿಂದ ವಿಮುಕ್ತವಾದುದಲ್ಲ ಬರಲಿಗೆ ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಅಂಗಕ್ಕೆ ಬಡತನವಲ್ಲದೆ ಮನಕ್ಕೆ ಬಡತನವುಂಟೇ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಡತನದ ವಿಶೇಷ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬಡತನವೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ಆಂತರಂಗಿಕವಾದ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಉಳಿಯ ಪ್ರತಿಮೆ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು, ಬೆಟ್ಟ ನೋಡಲು ಬಹುದೊಡ್ಡದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಗರ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಪುಡಿಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಸಣ್ಣ ಆಯುಧ ಉಳಿಯ ಮೊನೆಗೆ ಇದೆ. ಉಳಿಯ ಮೊನೆಯ ಹರಿತಕ್ಕೆ ಬಡತನವಿಲ್ಲ, ಅದು ಹರಿತವಿದ್ವಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಒಡೆಯಲು ಸುಲಭ, ಆದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡದು, ಸಣ್ಣದು ಎಂಬ ಭೇದ – ತಾರತಮ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದು. ಬಡತನ ಸಿರಿತನಗಳು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲ, ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಬಡತನವಿಲ್ಲ. ಶಿವಶರಣರು ಬಡವರಾದರು ಶಿವಭಕ್ತಿ ತುಂಬಿದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಭರಿತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಉಳಿಯ ಮೊನೆಯ ಹರಿತಕ್ಕೆ ಸಮನಾದುದು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಮೆ ಅರ್ಥಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಂತರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದುಷ್ಪತ್ಯಗಳು ಎದುರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಯಾರ ಹಂಗುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರುತ್ತಾಳೆ. ‘ಫನ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಡತನವಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವ ಮಾನಿನಲ್ಲಿ ಶರಣರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಬಡತನವಿದ್ವರೂ ಸಹ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬಡತನವನ್ನು ತೋರ್ಚಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ, ಬಡತನದ ಬದುಕನ್ನು ಓನ್ನುತ್ತಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಬಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಶರಣರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತರೆಂದೆ ಶಾಶ್ವತವಾದುದು ಬಡತನ ಸಿರಿತನಗಳು ಅಶಾಶ್ವತವಾದವುಗಳೆಂಬ ಚಿಂತನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಬಡತನವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

“ಇದು ಇಲ್ಲವಾದಿಗಳಿಂದ

ಜಗದೊಳಗಾರಿಗೂ ಬಡತನವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ

ಇದು ಉಳಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಸಕಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಜೀತನ.

ಮಾರಯ್ಯಾ ಪ್ರಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಉಳಣಿಸುತ್ತಾ

ಧನಮನಸಂಪನ್ಮಾರ್ಗ.”³

² ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಆಯ್ದುಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಚನ. ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೨. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ವ.ಸಂ-703, ಪುಟ-267

³ ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಆಯ್ದುಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಚನ. ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೨. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ವ.ಸಂ-709, ಪುಟ-269.

“ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೋಡೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಲೋಕ ನಿಯಮ. ಆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಶರಣಾದಾಗ ಸಂಪತ್ತು ನೀಡುವ ಸುಖವನ್ನೇ ಭಕ್ತಿ ನೀಡಿ ಶರಣ ಧನ ಮನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ನಿಲುವು ಬಡತನವನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಬಡತನದ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯಾಮದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿರುಗು ಮುರುಗಾಗಿಸುತ್ತದೆ.”⁴ ಅಂತಹೇ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಜೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ತನ್ನ ಬಡತನದ ಬದುಕನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಮಹತ್ವವಾದುದಾಗಿದೆ. ಬಡತನದ ಬಗೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಭಿನ್ನ ನಿಲುವು ತಾಳಿರುವುದನ್ನು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ವಚನಕಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಸಿರಿತನಗಳಿಗೆ ಅಂತರವಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗುರುನಾದವನಿಗೆ ಬಡತನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಚಿಂತನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

“ಭಕ್ತಂಗೆ ಬಡತನ ಉಂಟೇ? ನಿತ್ಯಂಗೆ ಮರಣ ಉಂಟೇ?

ಭಕ್ತರು ಬಡವರೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಜೊಟ್ಟೆಹನೆಂದಡದೆ

ಮಾರಯ್ಯಾಪ್ರಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲೀಂಗವು

ಸತ್ಯಂದಿಗಲ್ಲದೆ ಬಡತನವಿಲ್ಲ”

ಶರಣರು ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರು, ಅವರಿಗೆ ಬಡತನವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಶರಣರು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ನಿಲುವು. ಹೀಗೆ ಸತ್ಯವಂತರಾದ ಶರಣರಿಗೆ ಮರಣವಿಲ್ಲ ಅವರು ಸದಾಕಾಲ ಸತ್ಯದಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಬಡತನವು ತೊಡಕಾಗದು ಆದ್ದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ‘ಭಕ್ತಂಗೆ ಬಡತನ ಉಂಟೇ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. “ಭಕ್ತಿಯು ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಂತಹ ಭಕ್ತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊರತೆ, ಸಮೃದ್ಧಿ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆತ ಮನದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾ ಸಂತಸದಿಂದ ಜಗದೋಳಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕಜೀವನದ ಯಾವ ಕೊರತೆಯು ಅವನನ್ನು ಬಾಧಿಸದು. ಚಿಂತೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿಸದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಬಡತನವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಮಜಿತಸಾಧಿಸಿದೆ.”⁵ ಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ಬಡತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಆದರೆ ಅಂತರಂಗಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ನಿತ್ಯಸಂತೃಪ್ತನಾದವನು. ವಚನಕಾರರು ಎಷ್ಟೇ ಬಡತನದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿದರೂ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಡತನವನ್ನು ತೋರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಚನಕಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಡತನದ ಬವಣೆಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

⁴ ಸವಿತಾ ಬನ್ನಾಡಿ. (2021). ಆಲಯವು ಬಯಲಾಗಿ. (ಮೋದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ತಿಂಗಳು ಜೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶನ. ಪುಟ-176.

⁵ ಏರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಆಯ್ದುಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ ವಚನ. ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೨. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ವ.ಸಂ-721, ಪುಟ-273.

⁶ ರತ್ನಮೃ ಕೆ.ವೆಸ್. (2003). ಆಯ್ದುಕ್ಕೆ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಚಿಂತನೆ. (ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ). ಈಶ್ವರಿ ಪ್ರಕಾಶನ. ಪುಟ-139.

2. ಕಾಯಕದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ

ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಾಯಕತತ್ವದಿಂದ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಮಾರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮೂರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಶುದ್ಧವಾದ ಕಾಯಕದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಮಾರಯ್ಯನ ವಚನವನ್ನು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

“ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದತೆ,
 ಸುರುದಶ್ವನವಾದದೂ ಮರೆಯಬೇಕು,
 ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಾದದೂ ಮರೆಯಬೇಕು,
 ಜಂಗಮ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿದ್ದಷ್ಟೂ ಹಂಗು ಹರಿಯಬೇಕು.
 ಕಾಯಕವೇ ಕೃಲಾಸವಾದ ಕಾರಣ.
 ಅಮರೋಶ್ವರಲಿಂಗಪಾಲಿತ್ವಾದದೂ ಕಾಯಕದೊಳಗು.”⁷

ಮಾರಯ್ಯ ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತಳೆದಿದ್ದ ನಿಷ್ಪೇಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಚನಕಾರರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ದುಡಿದೇ ಉಣಿಬೇಕು ಎಂದು ಸಾರಿದವರು. ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಉಣಿವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಒಂದಿಲ್ಲಿಂದ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂತಹ ನಿಷ್ಪೇ, ಸಮಚಿತ್ತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದರೆ ಗುರು ದಶನವಾದರೂ ಮರೆಯಬೇಕು, ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಾದರೂ ಮರೆಯಬೇಕು, ಜಂಗಮ ಸೇವೆಯಾದರೂ ಮರೆಯಬೇಕು, ಕಾಯಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕೃಲಾಸವನ್ನು ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾರಯ್ಯ ಈ ವಚನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಮಾರಯ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದ ನಿಷ್ಪೇ ಮತ್ತು ತನ್ನಯಿತೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ವಚನಕಾರರು ಯಾವ ಕಾಯಕವಾದರೂ ಸರಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅವರು ಹೇಳಿದವರಲ್ಲ ತಾವು ಮಾಡುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಕಾಯಕದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶರಣರು ಕಾಯಕದಲ್ಲಿಯೇ ದೃವತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುವಂತಹ ಪರಿ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ, ನಿಷ್ಪಲ್ಷ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕೃಲಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಹೊಂಡವರು ಮಾರಯ್ಯನವರು. ಹೀಗೆ ಕಾಯಕದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾರಯ್ಯ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕದ ಕುರಿತು ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮೂನ ವಚನವನ್ನು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

⁷ ರವೀಂದ್ರನಾಥ, ಕೆ. (ಸಂ.) (2021). ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪನ್ಮೂಲ - 6. (ನಾಲ್ಕನೇ ಆವೃತ್ತಿ), ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ವ.ಸಂ-1165, ಪುಟ-436.

“ಮನಶುಧವಿಲ್ಲದವರಂಗೆ ದ್ರವ್ಯದ ಬಡತನವಲ್ಲದೆ
ಚಿತ್ತಶುಧದಲ್ಲಿ ಕಾಯಕವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೆ ಎತ್ತನೋಡಿದದತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಾನಾಗಿಪ್ಪಣಿ
ಮಾರಿಯ್ತುತ್ತಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಸೇವೆಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರೂ”⁸

ಸತ್ಯಶುಧವಾದ ಕಾಯಕದಿಂದ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಮನಶುಧವಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ದ್ರವ್ಯದ ಬಡತನವು ಕಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಶುಧವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಎತ್ತನೋಡಿದರತ್ತ ನೆಲೆಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೆ ಸತ್ಯಶುಧವಾದ ಕಾಯಕದ ಪ್ರತಿಫಲದ ಕುರಿತು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗೆ. ಸತ್ಯಶುಧತ್ತೆ, ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೆ ದ್ರವ್ಯದ (ಆರ್ಥಿಕ) ಬಡತನವು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆತನಿಗೆ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಎದುರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯಶುಧ ಕಾಯಕದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ಶಿವಶರ್ಣಾರದಾಗಿದೆ.

3. ದಾಸೋಹ ಮೂಲದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ

ಸತ್ಯಶುಧವಾದ ಕಾಯಕದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ದಾಸೋಹದ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವಿತರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ವಚನಕಾರರೆಲ್ಲರ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ದಾಸೋಹ ತತ್ವ ವಚನಕಾರರು ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯದ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡ ವಚನಕಾರರು ದಾಸೋಹದ ಮೂಲಕ ಜನತೆಯ, ಸಮಾಜದ ನೆಮ್ಮೆದಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಯಸಿದರು. ಕಾಯಕ ಮತ್ತು ದಾಸೋಹಗಳು ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ವರದು ಮುಖಿಗಳಿಂತೆ ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಭಾವನೆಗಳಾದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಶುಧ ಕಾಯಕದಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನು ದಾಸೋಹದ ಮೂಲಕ ವಿತರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ವಚನಕಾರರದಾಗಿದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಅಯ್ದಕ್ಕೆ ಮಾರಿಯ್ತುನ ವಚನವನ್ನು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

“ಬೇಡಿ ತಂದು ದಾಸೋಹವ ಮಾಡುವನ್ನಬರ,
ಪಂಗುಳನ ಪರಯೊಂದಂತೆ, ಯಾಡಿಕ್ಕತ್ತ ಭಕ್ತಿಂಗುಂಟೆ?
ಭಕ್ತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಭಕ್ತರ ಬೇಡಿತಂದು ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯನರಸಲುಂಟೆ?
ಅದು ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟದೆ ಇತ್ತಲೆ ಉಳಿಯಿತ್ತು”⁹

ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಭಕ್ತನಾದವನು ಕಾಯಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕಾಯಕದಿಂದ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆ ಹೊರತು ಪರರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ

⁸ ಏರ್ಣ್ಯ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೆನ ವಚನ, ಶಿವಶರ್ಣಾಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೫. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುದ್ರಣ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ವ.ಸಂ-723, ಮಣಿ-273.

⁹ ರವೀಂದ್ರನಾಥ, ಕೆ. (ಸಂ.). (2021). ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ - 6. (ನಾಲ್ಕನೇ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ವ.ಸಂ-1177, ಮಣಿ-439.

ಬೇಡಿತಂದು ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಹೆಳವನ ಪಯಣದಂತೆ ಎಂದು ಬೇಡಿತಂದು ದಾಸೋಹ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಶರಣರು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತನಾದವನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಬೇಡಿತಂದು ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದೆ ಉಳಿಯಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾರಯ್ಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕದಿಂದ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ಈ ವಚನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದಾಸೋಹ ಮೂಲದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಶರಣರದಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ದಾಸೋಹದ ಕುರಿತು ಆಯಾಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೃಂತ್ಯ ವಚನವನ್ನು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

“ಮಾಡುವ ಮಾಟಪ್ಲಾನ್ಸ್ಕ್
ಬೇರೋಂದು ಪದವನರಷಲೇತಕ್
ದಾಸೋಹವೆಂಬ ಸೇವೆಯ ಬಿಟ್ಟುನಿಸಲಾರದೆ
ಕೈಲಾಶವೆಂಬ ಆಸೆಬೇಡ
ಮಾರಯ್ಯಾತ್ಮಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗವಿದ್ದ ಲಾವೇ ಕೈಲಾಸ”¹⁰

ಭಕ್ತನಾದವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಯಕವಿರುವಾಗ ಬೇರೋಂದು ಬಗೆಯನ್ನು ಅರಸಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತನಾದವನು ದಾಸೋಹವೆಂಬ ಸೇವೆಯಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದೆ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಅರಸುವ ಪರಿಬೇಡ. ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಆಗೆ ಕಾಯಕದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ದಾಸೋಹದ ಮೂಲಕ ವಿತರಿಸಬೇಕು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ದಾಸೋಹವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತೇವೆಂಬ ಆಸೆಬೇಡ ಹೀಗೆ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದಾಸೋಹ ಮೂಲದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೃಂತ್ಯ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ ದಾಸೋಹದ ಕುರಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದಾಗಿದೆ.

“ಭಕ್ತರು ಕಾಯಕವೆಂದು ದಾಯಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು
ದಾಸೋಹವ ಮಾಡಬಹುದೇ?
ಒಮ್ಮನದಿ ತಂದು ಒಮ್ಮನದಲ್ಲಿಯೆ ಮಾಡಿ
ಇಮ್ಮನವಾಗದ ಮನ್ನವೇ
ಮಾರಯ್ಯಾತ್ಮಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಸಲ್ಲಬೇಕು ಮಾರಯ್ಯ”¹¹

ಭಕ್ತರು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕದಿಂದ ದುಡಿದ ಹಣದಿಂದ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾಯಕವಿಲ್ಲದೇ ಬಂದ ಹಣ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲವುದಿಲ್ಲ

¹⁰ ವೀರಣ್ಣ ರಾಜುರ. (ಸಂ). (2021). ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ ನ. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ವ.ಸಂ-725, ಪ.ಸಂ-274.

¹¹ ವೀರಣ್ಣ ರಾಜುರ. (ಸಂ). (2021). ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ ನ. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ವ.ಸಂ-722, ಪ.ಸಂ-273.

ದಾಸೋಹ ಮಾಡುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮನವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಿನ್ನ ಭಾವಗಳಿಂದ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದು ಎಂದು ಈ ವಚನದ ಮೂಲಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದಾಸೋಹದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಪತಿ ಮಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಕಾಯಕದ ಬಗೆಗಿನ ಎಚ್ಚರವು ವಚನದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಶರಣರಿಗೆ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಆಯ್ದು ತರಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತನೆಯೂ ಸಹ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯರು ದಾಸೋಹ ಮೂಲದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

4. ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ

ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ವಚನಕಾರದು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂಗ್ರಹ ತತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅಸಂಗ್ರಹ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಸಂಗ್ರಹ ತತ್ವದ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಮಾರಯ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಬಸವಣ್ಣನ ಮಹಾಮನೆಯ ಮತ್ತು ಶರಣರ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಆಯ್ದು ತಂದು ದಾಸೋಹವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶರಣ ದಂಪತ್ತಿಗಳು, ಒಂದು ದಿನ ಮಾರಯ್ಯ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮಹಾಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯ್ದುತ್ತರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತ್ರ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

“ಒಮ್ಮನವ ಏರಿ ಇಮ್ಮನದಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿ,
ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನಪೂರ್ವಾ,
ಬಸವಣ್ಣನ ಅನುಮಾನದ ಜಿತಪೂರ್ವಾ?
ಈ ಮಾತ್ರ ಮಾರಯ್ಯ ತ್ವಿಯ
ಅಮರೇಷ್ಠರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದಚೋನ
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುರಿದು ಬಸಿ ಮಾರಯ್ಯ”¹²

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ತಂದ ಪತಿ ಮಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಬಗೆ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ವಚನಕಾರರು ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕದಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಅವರು ಮುಟ್ಟಿರಲೀಲ್ಲ, ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿಯಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಆಯ್ದು ತಂದದ್ದನ್ನು ಮಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಥ, ಸಂಪತ್ತಿಗಳು ‘ಮಾರಯ್ಯ ತ್ವಿಯ ಅಮರೇಷ್ಠರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯ್ದು ತಂದ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುರಿದು ಬರುವಂತೆ

¹² ವೀರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ ನ. (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಷ್ಟಿ). ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ವ.ಸಂ-710, ಮ.ಸಂ-269.

ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷಟ್ಪನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತೊಂದು ವಚನ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದಾಗಿದೆ.

“ಆಸೆಯೆಂಬುದು ಅರಸಿಂಗಲ್ಲದೆ,
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ?
ರೋಜವೆಂಬುದು ಯಾರೂತರಿಗಲ್ಲದೆ,
ಅಜಾತರಿಗುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ?
ಈಸಕ್ಕಿಯಾಸೆ ನಿಮಗೇಕೆ? ಈಶ್ವರನೋಪ್ಪ
ಮಾರಯ್ಯಾತ್ತಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ದೂರ ಮಾರಯ್ಯ”¹³

ವಚನಕಾರರು ಆಸೆಯನ್ನು ಅತಿ ಆಸೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಆಸೆಯನ್ನು ಮಾಯೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಸೆಯೆಂಬುದು ಅರಸನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವಂತದಹದ್ದೇ ಹೊರತಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂಬ ಪರಿ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಆಸೆ, ರೋಜಗಳು ಸಲ್ಲವು ಆಸೆ, ರೋಜಗಳನ್ನು ತೈಜಿಸಿದಾತನೆ ನಿಜವಾದ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಿಲವು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಅಂತಹೀ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಕ್ಷಯನ್ನು ಆಯ್ದು ತಂದ ಪತಿ ಮಾರಯ್ಯನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಪರಿ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರು ಅತಿ ಆಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು. ಈಸಕ್ಕಿಯಾಸೆ ನಿಮಗೇಕೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುವುದನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಒಮ್ಮೆಪ್ಪದಿಲ್ಲ ಇದು ಮಾರಯ್ಯ ಪ್ರಿಯ ಅಮರೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೂರವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಪತಿ ಮಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷಟ್ಪನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ವಚನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗೆ.

ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯ ದಂಪತೀಗಳು ಪ್ರಮುಖರಾದವರು. ಇವರ ಆರ್ಥಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು. ಬಡತನದ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದ ಈ ವಚನಕಾರರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕಚಿಂತನೆಗೆ ಸತ್ಯಶುದ್ಧಕಾಯಕ, ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದುದಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕದಿಂದ, ದಾಸೋಹ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷಟ್ಪನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಂಬ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೇಳುವ ‘ಈಸಕ್ಕಿಯಾಸೆ ನಿಮಗೇಕೆ’ ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಮಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸದೆ. ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಆಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಸಂಗ್ರಹ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಮಾರಯ್ಯರು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ

¹³ ಏರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಶಿವಭರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ ೫. (ನಾಲ್ಕನೇಯ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ. ವ.ಸಂ-708, ಪ.ಸಂ-268.

ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯ ದಂಪತಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ರತ್ನಮ್ಮ, ಕೆ.ಎಸ್. (2003). ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ದಂಪತಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಚಿಂತನೆ. (ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ). ಈಶ್ವರಿ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ರವೀಂದ್ರನಾಥ, ಕೆ. (ಸಂ.). (2021). ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ – 6. (ನಾಲ್ಕನೇ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ.
- ಎರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಆಯ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮ್ಮನ ವಚನ, ಶೀವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೫. (ನಾಲ್ಕನೇಯ ಮುದ್ರಣ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ.
- ಎರಣ್ಣ ರಾಜೂರ. (ಸಂ). (2021). ಶೀವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ, ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ-೫. (ನಾಲ್ಕನೇಯ ಆವೃತ್ತಿ). ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ.